

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVIII. — Wydana i rozesłana dnia 15. marca 1910.

Treść: № 48. Rozporządzenie, dotyczące uregulowania stosunków osobistych służby zakładu pocztowego i telegraficznego, do której odnosi się ustawa z dnia 25. września 1908.

48.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 11. marca 1910,

dotyczące uregulowania stosunków osobistych służby zakładu pocztowego i telegraficznego, do której odnosi się ustawa z dnia 25. września 1908. Dz. u. p. Nr. 204.

Na podstawie Najwyższego postanowienia z dnia 11. marca 1910 wydaje się w porozumieniu z c. k. Ministerstwem obrony krajowej i c. k. Ministerstwem skarbu, w wykonaniu ustawy z dnia 25. września 1908, Dz. u. p. Nr. 204 (dotyczącej otwarcia kredytu dodatkowego do preliminarza państwowego na rok 1908 celem poprawy położenia materialnego niektórych kategorii funkcyjnarjuszy państwowych) i na podstawie rozporządzenia pełnego Ministerstwa z dnia 22. listopada 1908, Dz. u. p. Nr. 234 (którem wydano postanowienia wykonawcze do artykułu II. ustawy z dnia 25. września 1908, Dz. u. p. Nr. 204) następujące postanowienia co do stosunków osobistych służby rządowej zakładu pocztowego i telegraficznego z powołaniem się na reskrypt Ministerstwa handlu z dnia 26. listopada 1908, l. 47796 P, na zasadzie którego nastąpiło już pierwsze zaliczenie należących do jednolitego etatu służby sług zakładu pocztowego i telegraficznego do klas płacy, utworzonych powołaną wyżej ustawą:

Artykuł I.

Ogłoszone niniejszem rozporządzeniem „Postanowienia normalne co do stosunków osobistych służby zakładu pocztowego i telegraficznego, do której odnosi się ustawa z dnia 25. września 1908, Dz. u. p. Nr. 204,“ wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1910.

Artykuł II.

Znosi się istniejącą dotychczas kategorię ekspedyentów pocztowych.

Do nowej kategorii sług urzędu pocztowego należą dotychczasowi słudzy urzędu pocztowego; do nowej kategorii podurzędników pocztowych należą dotychczasowi podurzędnicy pocztowi i dotychczasowi ekspedyenci pocztowi, którzy będą zamianowani podurzędnikami pocztowymi.

Artykuł III.

Ogólna ilość posad w kategorii sług i podurzędników, które przy pierwszym ustanowieniu etatu mają być systemizowane dla okręgu każdej poszczególnej dyrekcji poczt i telegrafów, równa się ogólnej liczbie posad sług rządowych systemizowanych dotychczas w każdym okręgu.

Ilość posad, które z tej liczby ogólnej przypadają na kategorię podurzędników pocztowych oraz na kategorię sług urzędu pocztowego, oznaczy Ministerstwo handlu w każdym poszczególnym wypadku dla okręgu każdej dyrekcji poczt i telegrafów.

Artykuł IV.

Posadami podurzędników pocztowych należy pokrywać zapotrzebowanie sił służbowych w następującym porządku kolejnym:

- a) dla służby nadzorczej i służby towarzyszenia przewozowi,
- b) dla służby rozdzielania listów i przesyłek,
- c) dla służby nadzorczej i budowniczej przy przewodach telegraficznych i telefonicznych, tudzież dla służby monterskiej,
- d) dla służby dozorców przy aparatach i maszynach poczty pneumatycznej,
- e) dla służby doręczania pieniędzy i przesyłek,
- f) dla służby doręczania listów.

Użycie posad podurzędników pocztowych dla pokrycia zapotrzebowania sił służbowych w innych działach służby, prócz wymienionych wyżej pod *a* do *f*, wymaga zatwierdzenia Ministerstwa handlu.

Podurzędników pocztowych, zatrudnionych dotychczas na posadach służbowych, dla których ma się systemizować w przyszłości posady sług lub sług pomocniczych urzędu pocztowego, należy przemieszczać stopniowo na posady podurzędników; tak samo słudzy urzędu pocztowego, zatrudnieni na posadach podurzędników, mają być zastępowani stopniowo podurzędnikami pocztowymi i przenoszeni na posady sług urzędu pocztowego.

Artykuł V.

Słudzy urzędu pocztowego, zamianowani w czasie aż do dnia 31. grudnia 1909 włącznie, i to także ci, których nominacja nastąpiła nie na podstawie certyfikatu, zostają pod względem mianowania podurzędnikami pocztowymi postawieni na równi ze sługami urzędu pocztowego, pochodzącymi ze stanu certyfikatystów, bez względu na przepis § 14., lit. *a* postanowień normalnych.

Artykuł VI.

Od dowodu odbycia praktyki próbnej i złożenia egzaminu dla jednej z dwu grup służbowych *A* albo *B*, wymaganego w § 5. postanowień normalnych dla uzyskania posady podurzędnika pocztowego, uwolnieni są ci podoficerowie uprawnieni do ubiegania się i ci słudzy urzędu pocztowego, którzy w myśl § 6. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 30. sierpnia 1899, Dz. u. p. Nr. 168, odbyli praktykę próbną i złożyli egzamin dla jednej z wymienionych tam grup służbowych.

Przytem uchodzą ci podoficerowie i słudzy urzędu pocztowego, którzy złożyli ze skutkiem egzaminu albo *a*) dla służby nadzorczej i służby towarzyszenia przewozowi albo *b*) dla służby doręczania, za uprawnionych do ubiegania się o posady podurzędników pocztowych grupy służbowej *A*; ci zaś, którzy złożyli ze skutkiem egzaminu dla służby nadzorczej i budowniczej przy przewodach telegraficznych i telefonicznych, za uprawnionych do ubiegania się o posady podurzędników pocztowych grupy służbowej *B*; kompetenci, którzy złożyli ze skutkiem egzaminu z dwóch lub więcej z pośród dotychczasowych grup służbowych, mają pierwszeństwo wśród równych zresztą warunków.

Artykuł VII.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia uchyla się rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 30. sierpnia 1899, Dz. u. p. Nr. 168, dotyczące uregulowania stosunków osobistych służby zakładu pocztowego i telegraficznego, tudzież wszystkie inne rozporządzenia i reskrypty, nie będące w zgodności z nowymi postanowieniami normalnymi.

Weiskirchner wlr.

Postanowienia normalne

co do

stosunków osobistych służby zakładu pocztowego i telegraficznego, do której odnosi się ustawa z dnia 25. września 1908, Dz. u. p. Nr. 204.

§ 1.

Służba zakładu pocztowego i telegraficznego, do której odnosi się ustawa z dnia 25. września 1908, Dz. u. p. Nr. 204, dzieli się na dwie kategorie; a mianowicie kategorię „sług urzędu pocztowego“ i kategorię „podurzędników pocztowych“.

§ 2.

Słudzy urzędu pocztowego i podporządkownicy pocztowi tworzą w okręgu każdej dyrekcji poczt i telegrafów oddzielne etaty.

Pod względem posuwania na wyższe stopnie płacy w obrębie jednego etatu rozstrzygają postanowienia ustawy z dnia 25. września 1908, Dz. u. p. Nr. 204. Posuwanie odbywa się z urzędu.

§ 3.

Na opróżnione posady sług urzędu pocztowego należy rozpisywać publiczny konkurs cztery razy na rok w sposób, przepisany dla zastrzeżonych posad służbowych. Rozpisane posady sług urzędu pocztowego obsadza się w miesiącach marcu, czerwcu, wrześniu i grudniu; zamianowanym w ten sposób sługom urzędu pocztowego należy asygnować odnośne pobory poczynawszy od dnia 1. kwietnia, 1. lipca, 1. października, względnie 1. stycznia. Posady sług urzędu pocztowego, które mają być obsadzone na podstawie rozpisanego konkursu, należy nadawać:

- a) w pierwszym rzędzie prenotowanym ewentualnie kompetentom, uprawnionym do ubiegania się (§ 4.), według porządku kolejnego prenotowań:

- b) kompetentom, uprawnionym do ubiegania się, którzy nie są jeszcze prenotowani;
- c) w przypadku § 13. ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60. innym uzdatnionym kompetentom.

§ 4.

Jeżeli liczba kompetentów uprawnionych do ubiegania się, którzy zgłosili się na podstawie rozpisane go konkursu, przekracza liczbę rozporządzalnych posad sług urzędu pocztowego, wówczas należy kompetentów uprawnionych do ubiegania się, których nie można zaraz zamianować, prenotować na posady sług urzędu pocztowego, które opróżnią się w przyszłości, stosownie do ich ogólnego czasu służby i uwiadomić ich o tem, podając liczbę prenotowanych kompetentów (§ 11. ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60) i przypuszczalny czas, w ciągu którego nadanie posad będzie prawdopodobnie możliwe, z wezwaniem, aby w 14 dniach złożyli oświadczenie, czy wobec tego stanu rzeczy reflektują na prenotowanie, czy też nie. W tym ostatnim wypadku jak również wtenczas, gdy kompetenci nie złożą oświadczenia w ciągu wyznaczonego terminu, należy ich wykreślić z zapisku; ponowne kompetowanie na podstawie późniejszego rozpisania konkursu nie podlega jednak żadnej przeszkodzie.

§ 5.

Jako warunek uzyskania posady podporządnika pocztowego przepisuje się, aby odnośny sługa wykazał na podstawie praktyki próbnej i egzaminu swe zupełnie uzdatnienie do obowiązków służbowych, należących do podporządników pocztowych, i to albo

dla grupy służbowej *A* (grupy pocztowej) albo dla grupy służbowej *B* (grupy telegraficznej).

§ 6.

Praktyka próbna trwa dla obu grup służbowych po sześć miesięcy i rozpoczyna się dla grupy służbowej *A* (grupy pocztowej) z reguły w październiku, a dla grupy służbowej *B* (grupy telegraficznej) z reguły w styczniu każdego roku.

O dopuszczenie do praktyki próbnej mają słudzy upraszać na piśmie, oznaczając w podaniach tę grupę służbową, w której chcą poddać się praktyce próbnej i egzaminowi. Odbywanie praktyki próbnej i składanie egzaminu w obu grupach służbowych jest dopuszczalne.

Dyrekcje poczt i telegrafów powinny dopuszczać kompetentów, starających się o przyjęcie na praktykę próbną, tylko w takim zakresie, aby z uwzględnieniem spodziewanych ewentualnie ubiegających się ze strony uprawnionych podoficerów (§ 13.) można było umieścić ich na systemizowanych posadach podporządkowników pocztowych w ciągu najbliższych dwóch lat, przyczem należy wziąć pod uwagę także zapotrzebowanie dla każdej z obu grup służbowych. Do praktyki próbnej powinno się dopuszczać kompetentów w ogólności według ich uszeregowania w etacie sług urzędu pocztowego, o ile wyjątek nie jest wskazany ze względów służbowych. Dyrekcje poczt i telegrafów mają jednak prawo odrzucenia podań takich kompetentów, którzy ze względu na swe wykształcenie szkolne, zdolności lub warunki fizyczne są oczywiście zupełnie niezdatni dla odnośnej grupy służbowej.

Przy dopuszczeniu do praktyki próbnej należy wyznaczyć chwilę jej rozpoczęcia oraz miejsce służbowe, gdzie praktyka ta ma się odbyć, i to z możliwym uwzględnieniem stosunków osobistych praktykujących.

§ 7.

Słudzy mają w ogólności odbywać praktykę próbną w czasie wolnym od zajęć służbowych; w miarę możliwości należy im jednak przyznawać ulgi w służbie. Jeżeli cele praktyki próbnej wymagają tego niezbędnie, można ich także uwolnić całkowicie od regularnej służby na czas krótszy lub dłuższy.

Dyrekcje poczt i telegrafów mogą zarządzić usunięcie kompetenta od dalszego odbywania praktyki próbnej:

- a) jeżeli wyjdą później na jaw okoliczności, któreby uzasadniały odrzucenie jego podania w myśl § 6., ustępu 3.;

- b) jeżeli odbywający praktykę ujawni takie zachowanie się, które nawet w razie pomyślnego wyniku egzaminu musiałyby wykluczyć go od zatrudnienia w odnośnej grupie służbowej.

§ 8.

Grupa służbowa *A* (grupa pocztowa) obejmuje:

- a) Służbę nadzorcą i służbę towarzyszenia przewozowi,
- b) służbę rozdzielania listów i przesyłek i
- c) służbę doręczania.

Słudzy urzędu pocztowego, którzy poddają się praktyce próbnej z tej grupy służbowej, mają podczas trwania praktyki zaznajomić się z obowiązkami służbowymi personelu towarzyszącego przewozowi poczty na drogach i kolejach żelaznych, ze służbą nadzorcą, służbą rozdzielania listów i przesyłek, tudzież z przepisami, odnoszącymi się do służby doręczania listów, pieniędzy i przesyłek; w tym celu przydzielili się ich do urzędów, następujących sposobność poznania wszystkich powyższych gałęzi służbowych.

Grupa służbowa *B* (grupa telegraficzna) obejmuje:

- a) Służbę przy budowie przewodów telegraficznych i telefonicznych,
- b) służbę przy nadzorze i konserwacji przewodów telegraficznych i telefonicznych.

Do tego przybywa w miejscowościach, gdzie istnieje poczta pneumatyczna, nadto

- c) służba przy aparatach poczty pneumatycznej.

Słudzy urzędu pocztowego, którzy oddają się praktyce próbnej z tej grupy służbowej, mają podczas trwania praktyki zaznajomić się z głównymi zasadami elektrotechniki, z nauką o aparatach, z przepisami, dotyczącymi budowy, nadzoru i konserwacji przewodów telegraficznych i telefonicznych, oraz z przepisami z zakresu rachunkowości, tudzież z konserwacją stacji telefonicznych, a w miejscowościach, gdzie istnieje poczta pneumatyczna, ponadto ze służbą przy aparatach poczty tej; w tym celu przydzielili się ich do takich sekcji, które następują sposobność poznania wszystkich powyższych gałęzi służbowych.

Sługom urzędu pocztowego, którzy wskutek swego zajęcia służbowego są już dokładnie obznajomieni z jedną lub kilkoma gałęziami grupy służbowej *A* albo *B*, można darować całkowicie lub częściowo odbywanie praktyki próbnej z odnośnych gałęzi służbowych.

§ 9.

Dla każdej z obu grup służbowych urządzi się osobny kurs naukowy; uczęszczanie na kurs ten

jest obowiązkowe dla sług urzędu pocztowego, odbywających praktykę próbną: dyrekcje poczt i telegrafów mają jednak prawo udzielać wyjątkowo sługom urzędu pocztowego, dopuszczonym do praktyki próbnej dla grupy służbowej A, a nie stacyonowanymi w siedzibie kursu naukowego, uwolnienia od uczęszczania na kurs powyższy.

Kurs naukowy dla grupy służbowej A ma na celu zaznajomienie sług z odnośnymi postanowieniami służbowymi i przepisami ruchu, odnoszącymi się do służby towarzyszenia przewozowi, nadzorowania, rozdzielania i doręczania, dalej z głównymi zasadami geografii komunikacyjnej w zakresie wymagań dla służby przy pocztach kolejowych niższego rzędu, wreszcie z najważniejszymi przepisami osobowymi, należyściami i dyscyplinarnymi. Ponadto odbywa się na kursie tym ćwiczenia praktyczne w wygotowaniu druków używanych przy ruchu, spisywaniu protokołów oględzin i składaniu doniesień.

Kurs naukowy dla grupy służbowej B ma zadanie zaznajomienia sług z odnośnymi przepisami służbowymi i rachunkowymi, dalej z zasadami elektrotechniki i nauki o aparatach telegraficznych i telefonicznych, z głównymi zasadami ubezpieczenia od wypadków (w miejscowościach, gdzie istnieje poczta pneumatyczna, ponadto z nauką o aparatach poczty tej i z odnośnymi przepisami manipulacyjnymi), wreszcie z najważniejszymi przepisami osobowymi, należyściami i dyscyplinarnymi. Ponadto odbywa się na kursie tym ćwiczenia praktyczne co do obchodzenia się ze stosami i aparatami, co do czynności przy budowie linii (wiązań, rozrywań, wprowadzań itd.), co do wyszukiwania przerw w przewodach i aparatach, tudzież co do nadawania i odbierania telegramów przyrządem Morsego, oraz składania doniesień pisemnych.

§ 10.

Przy końcu praktyki próbnej mają kompetenci poddać się egzaminowi z odnośnej grupy służbowej.

Egzamin dzieli się na pisemny i usny, z którym łączy się wypróbowanie praktyczne.

Egzamin pisemny polega na wystawianiu druków używanych przy ruchu, rachunków itp. i na wygotowaniu krótkich doniesień służbowych. Egzamin usny i wypróbowanie praktyczne rozciąga się na wymienione w § 9. przedmioty wykładów i ćwiczeń.

Dla odbywania tych egzaminów będą ustanowione stałe komisje egzaminacyjne w myśl rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 12. sierpnia 1908, l. 22.162 P, Dziennik rozporządzeń pocztowych i telegraficznych Nr. 94.

Co do rezultatów praktyki próbnej i egzaminu, odbywającego się po jej ukończeniu, należy w razie wyniku pomyślnego wydawać poświadczenia, które mają stwierdzać uzdatnienie dla odnośnej grupy służbowej według dwóch stopni (znakomicie uzdatniony, uzdatniony). Poświadczenia te należy dołączać do ewentualnych podań kompetencyjnych.

Jednorazowe powtórzenie praktyki i egzaminu, względnie samej praktyki dla pewnej szczególnej grupy służbowej jest dopuszczalne w razie wyniku niepomyślnego, a to tylko wówczas, gdy wyniki pierwszej praktyki próbnej były co najmniej takie, iż pozwalają z pewnem prawdopodobieństwem przypuszczać rezultat pomyślny w razie powtórzenia. Ułatwienia służbowe, wspomniane w ustępie pierwszym § 7., powinny jednak odpaść w razie powtórzenia praktyki.

Wynik praktyki próbnej i egzaminu należy zanotować w tabeli służbowej.

§ 11.

Na opróżnione posady podurzędników pocztowych należy rozpisywać konkurs publiczny cztery razy na rok w sposób, przepisany dla zastrzeżonych posad służbowych, i to oddzielnie według obu grup służbowych (grupy pocztowej, względnie telegraficznej).

Rozpisane posady podurzędników pocztowych obsadza się w miesiącach marcu, czerwcu, wrześniu i grudniu; zamianowanym w ten sposób podurzędnikom pocztowym należy wyasygnować odnośne pobory od dnia 1. kwietnia, 1. lipca, 1. października względnie 1. stycznia.

§ 12.

Prawidłowo można nadać kompetentowi posadę podurzędnika pocztowego tylko w okręgu tej dyrekcji poczt i telegrafów, w którym tenże odbył praktykę próbną i złożył egzamin. Wyjątki w tym względzie wymagają zezwolenia Ministerstwa handlu.

Uwzględniając postanowienia artykułu IV., należy przy wyborze kompetentów zwrócić zwłaszcza uwagę:

- a) na kwalifikację;
- b) na cenurę, otrzymaną przy praktyce próbnej i przy egzaminie;
- c) na wyższe wykształcenie szkolne (ukończenie szkół wydziałowych i przemysłowych, specjalnych kursów przemysłowych itp.).

Nie wykreślona kara dyscyplinarna wyklucza nominację na podurzędnika pocztowego.

W razie zamianowania sługi urzędu pocztowego, podurzędnikiem pocztowym należy go zaliczyć w myśl przepisu § 1., punkt 2. rozporządzenia

pełnego Ministerstwa z dnia 22. listopada 1908. Dz. u. p. Nr. 234, do tej klasy płacy schematu podporządkowanego, utworzonego ustawą z dnia 25. września 1908, Dz. u. p. Nr. 204, która jest bezpośrednio wyższa w porównaniu z jego płacą dotychczasową; czas służby, przebyty w tej klasie płacy schematu sług, do której tenże należał w ostatnim czasie, policzy mu się przy posunięciu w obrębie schematu podporządkowanego.

§ 13.

Przy obsadzaniu posad podporządkowanych pocztowych ubiegają się wraz z konkurującymi sługami urzędu pocztowego ponadto ci podoficerowie uprawnieni do ubiegania się w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872. Dz. u. p. Nr. 60, którzy po ukończeniu praktyki próbnej i po uczęszczaniu na kurs naukowy złożyli egzamin dla odnośnej grupy służbowej, przepisany dla uzyskania posad podporządkowanych pocztowych, i wnieśli w czasie właściwym podania kompetencyjne.

Co do odbywania praktyki próbnej i składania egzaminu przez tych podoficerów uprawnionych do ubiegania się mają mieć analogiczne zastosowanie przepisy, wydane w §§ 6. do 10., z uwzględnieniem następujących postanowień:

1. Podania o dopuszczenie do praktyki próbnej należy zaopatrzyć w te same załączniki, które są wogóle przepisane dla podań kompetencyjnych o zastępowanie posady służbowej; podoficerowie, nie będący już w czynnej służbie wojskowej, wnoszą je bezpośrednio, ci zaś, którzy służą jeszcze czynnie, za pośrednictwem swej komendy przełożonej. Podania można wносить w każdym czasie bez względu na pewne szczególne terminy.

2. Czas trwania praktyki próbnej wyznacza się dla podoficerów co do obu grup służbowych na sześć miesięcy. Gdyby w czasie praktyki próbnej zaszła konieczność jej przedłużenia ponad sześć miesięcy, winny dyrekcje poczt i telegrafów złożyć w czasie właściwym sprawozdanie do Ministerstwa handlu co do ewentualnego przedłużenia praktyki najwyżej o dwa miesiące.

3. Przy rozpoczęciu praktyki próbnej należy dać podoficerom przedewszystkiem sposobność zaznajomienia się z obowiązkami służbowymi sług urzędu pocztowego.

4. Do poświadczeń, wydawanych co do wyniku praktyki i egzaminu, należy dołączyć uwagę, iż wolno odnośnym podoficerom starać się obecnie na podstawie poświadczeń tych w ciągu terminu konkursowego o jedną z rozpisanych posad podporządkowanych

pocztowych tej grupy służbowej, dla której uzyskali uzdatnienie (§ 12., ustęp 1).

§ 14.

Przy obsadzaniu posad podporządkowanych pocztowych należy

a) jeżeli ubiegają się o nie kompetenci kwalifikowani i uprawnieni do ubiegania się, to jest podoficerowie, nie należący jeszcze do stanu sług, albo słudzy urzędu pocztowego, przyjęci już na podstawie certyfikatu, razem ze sługami urzędu pocztowego, zamianowanymi w swoim czasie nie na podstawie certyfikatu (§ 3., punkt c), dać bezwarunkowe pierwszeństwo pierwszej kategorii kompetentów;

b) jeżeli ubiegają się o nie kwalifikowani podoficerowie, nie należący jeszcze do stanu sług, wraz ze sługami urzędu pocztowego, zamianowanymi w swoim czasie na podstawie certyfikatu, należy ze względu na postanowienie, wydane w ustępie drugim § 13. ustawy z dnia 19. kwietnia 1872. Dz. u. p. Nr. 60, dokonać wyboru w ten sposób, iż według możności uwzględni się przedewszystkiem kompetentów uprawnionych do ubiegania się, którzy zbliżają się do ustalonego wieku normalnego i pozostają jeszcze w stanie wojskowym.

Co do prenotowania nadliczbowych i nie uwzględnionych podań kompetencyjnych, pochodzących od uprawnionych kompetentów o posady podporządkowanych pocztowych, mają mieć analogiczne zastosowanie przepisy § 4.

§ 15.

Kompetentom, którzy mają być zamianowani sługami urzędu pocztowego lub podporządkowanymi pocztowymi na podstawie uprawnienia w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872. Dz. u. p. Nr. 60, policzy się w myśl postanowienia § 1., punkt 1., ustęp 2. rozporządzenia pełnego Ministerstwa z dnia 22. listopada 1908. Dz. u. p. Nr. 234, przy zaliczeniu do klas płacy, względnie przy dalszym posunięciu część czynnej służby wojskowej, przenoszącą trzy lata, w wymiarze ośmiu lat, a jeżeli część ta wynosi mniej niż ośm lat (§ 2. powołanej ustawy), w całości.

§ 16.

Słudzy urzędu pocztowego i podporządkowani pocztowi mają stosować się do zarządzeń służbowych swych organów przełożonych i wypełniać przydzielone im czynności służbowe punktualnie i sumiennie, w razie potrzeby także poza zwykłymi godzinami służbowymi, przestrzegając przytem ogólnych i szczególnych przepisów służbowych.

Podurzędnicy pocztowi są w szczególności także obowiązani zgodzić się, o ile stosunki tego wymagają, na użycie do czynności służbowych sług urzędu pocztowego; w razie potrzeby mogą również słudzy urzędu pocztowego być powołani do kwalifikowanych czynności służbowych: odmówienie pełnienia przekazanych w ten sposób czynności pociąga za sobą postępowanie dyscyplinarne.

§ 17.

W razie przeniesienia podurzędnika pocztowego do kategorii sług urzędu pocztowego, które nastąpić może na prośbę, należy zaliczyć go do tego stopnia płacy schematu sług, ustanowionego ustawą z dnia 25. września 1908, Dz. u. p. Nr. 204, który odpowiada czasowi jego służby w charakterze sługi rządowego, i wyasygnować mu prócz przypadających według tego nowych poborów dodatek uzupełniający w wymiarze różnicy między jego dotychczasowymi poborami jako podurzędnika pocztowego a nowymi poborami jako sługi urzędu pocztowego. Przy uzyskaniu wyższych poborów, czyto drogą posunięcia na wyższy stopień płacy, czy też drogą uzyskania dodatków z tytułu starszeństwa służbowego będzie powyższy dodatek uzupełniający odpowiednio niższy, względnie całkowicie zastanowiony i może być policzony pod względem poborów emerytalnych jedynie aż do wysokości różnicy między dotychczasową zasadniczą kwotą emerytalną odnośnego funkcjonariusza jako podurzędnika pocztowego a nową zasadniczą kwotą emerytalną jako sługi urzędu pocztowego. Co do tych podurzędników pocztowych, którym nadano posady na podstawie ich uprawnienia w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60, należy doliczyć do ich czasu służby w charakterze sług rządowych jeszcze tę część czynnej służby wojskowej, którą im policzono w myśl przepisów §§ 1. względnie 5., punkt 3. rozporządzenia pełnego Ministerstwa z dnia 22. listopada 1908, Dz. u. p. Nr. 234, przy zaliczeniu do stopni płacy względnie dalszem posunięciu.

Podurzędnicy pocztowi, przeniesieni do kategorii sług urzędu pocztowego, używają dalej tytułu podurzędnika pocztowego.

§ 18.

W stosunkach służbowych należy używać względem podurzędników pocztowych tytułu „Pan“.

Podurzędnicy pocztowi grupy służbowej A mają tytuł „Ekspedytor urzędu pocztowego“, a podurzędnicy grupy służbowej B tytuł „Werkmistrz telegraficzny“.

§ 19.

Wstąpienie w etat służby zakładu pocztowego i telegraficznego, a zatem mianowanie sług urzędu

pocztowego (§ 3.) w ogólności, tudzież mianowanie podoficerów, nie należących jeszcze do stanu sług, podurzędnikami pocztowymi (§§ 13. i 14.) ma na razie miejsce w charakterze tymczasowym.

Co do potwierdzenia ich w charakterze stałym, należy postępować według zasad następujących:

1. Zatwierdzenie mianowanych tymczasowo sług urzędu pocztowego w charakterze stałym należy zarządzać zarządowi w ogólności po sześciu miesiącach, a zatwierdzenie mianowanych tymczasowo podurzędników pocztowych po roku zadowalającej służby.

2. Jeżeli po upływie terminów, wyznaczonych pod 1, okaże się oczywiście niezdolność odnośnego funkcjonariusza do państwowej służby pocztowej, należy postąpić w myśl przepisów § 58. regulaminu służbowego z roku 1852, a względnie zwrócić podoficerom uprawnionym do ubiegania się certyfikaty w celu starania się o inną posadę.

3. Jeżeli służba w charakterze tymczasowym, pełniona w ciągu terminów, wyznaczonych pod 1, nie jest wprawdzie zadowalającą, lecz pozwala spodziewać się, iż odnośny funkcjonariusz nabędzie mimo to przy dalszem zatrudnieniu służbowem uzdalnienie do państwowej służby pocztowej, wówczas można wyjątkowo pozostawić sługi urzędu pocztowego jeszcze przez sześć dalszych miesięcy, a podurzędników pocztowych jeszcze przez dalszy rok w charakterze tymczasowym. Z upływem pierwszego względnie drugiego roku służby należy jednak albo stale potwierdzić odnośnego funkcjonariusza albo też postąpić w myśl wskazówek, podanych pod 2.

4. O zarządzeniach, wydanych w myśl punktów 1 do 3, należy co do sług, zamianowanych na podstawie certyfikatu, a prowadzonych jeszcze w etacie urlopowanych, zawiadomić niezwłocznie odnośną komendę wojskową.

§ 20.

O zamianowaniu podoficera uprawnionego do ubiegania się ma dyrekcya poczt i telegrafów donieść c. i k. wspólnemu Ministerstwu wojny względnie c. k. Ministerstwu obrony krajowej, wymieniając datę certyfikatu: certyfikat oryginalny należy przedłożyć dopiero przy sposobności stałego zatwierdzenia odnośnego sługi.

§ 21.

Podurzędnicy pocztowi i słudzy urzędu pocztowego otrzymują ubiór służbowy w naturze; co do jakości i wydawania tego ubioru istnieją osobne przepisy.

